

Olika folk och olika språk

På 1600-talet var det svenska riket dubbelt så stort som i dag, men befolkningen var ganska liten, cirka 3 miljoner. I rikets olika delar bodde olika folk, och alla talade de sina egna språk. I Skånelanden fortsatte man till exempel länge att tala danska.

Det var bara ungefär hälften av landets invånare som talade svenska. Affärsmännen i städer som Stockholm, Göteborg och Malmö var ofta utlänningar. De talade mest tyska och holländska. Vid drottning Kristinas och Karl X Gustavs hov talade man tyska till vardags.

Invandrare

Louis De Geer och andra holländska köpmän startade företag i vårt land. Och vallonerna från Belgien var duktiga smeder och bergsmän som lärde svenskarna många tekniska nyheter (se sidan 145).

Många finska bönder flyttade till norra Värmland och andra skogsområden i Sverige som i dag kallas finnmarker. Kungen gav dem de sämsta och skogigaste markerna, de som svenskarna själva inte ville ha. Där försörjde finnarna sig på så kallat svedjebruk.

Svedjebruk i finnmarken. Alla i familjen hjälptes åt att kontrollera elden. Målning från 1800-talet.